

ΟΜΙΛΙΑ
ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΑ.ΣΟ.Κ.
ΚΑΙ
ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΚΩΣΤΑ ΣΗΜΙΤΗ

ΣΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΕΚΘΕΣΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Κυρίες και Κύριοι,

Το 1996 συμπυκνώνει με τον πιο εκφραστικό τρόπο το αποτέλεσμα της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής της κυβέρνησής μας στα 3 τελευταία χρόνια. Η ελληνική οικονομία κινείται σήμερα με ρυθμό αύξησης του ΑΕΠ 2.6%. Είναι ο τέταρτος υψηλότερος ρυθμός ανάπτυξης στην Ευρωπαϊκή Ένωση και οδηγεί σε μια πραγματική σύγκλιση προς το αναπτυξιακό επίπεδο της Ευρώπης. Κατά τη διάρκεια διακυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ η οικονομία μας αναπτύσσεται τρισήμισι φορές ταχύτερα απ' ό,τι το 1990-1993.

Το 1996 είναι επίσης έτος εκκίνησης ενός θεαματικού επενδυτικού άλματος. Το πιο κρίσιμο στοιχείο της ανάπτυξης, οι επενδύσεις, αυξάνονται στην τριετία με μέσο ετήσιο ρυθμό 6% περίπου, έναντι 1.4% το 1990-1993, τέσσερις φορές πιο πολύ. Δημόσιες και ιδιωτικές επενδύσεις κινούνται το 1996 με ρυθμό αύξησης 11%, δηλαδή 4 φορές πάνω από το ρυθμό αύξησης του ΑΕΠ. Η Ελλάδα θα είναι πρώτη στην Ευρωπαϊκή Ένωση από πλευράς ρυθμού αύξησης βιομηχανικών επενδύσεων. Η επενδυτική αυτή έκρηξη αποτελεί συνέχεια ενός θετικού επενδυτικού κλίματος, που είχε ήδη αρχίσει να διαμορφώνεται στα προηγούμενα χρόνια και ακόμα δεν έχει καν κορυφωθεί. Σηματοδοτεί την έναρξη των μεγάλων δημόσιων έργων, τη βελτίωση και την εμπιστοσύνη των επενδυτών στην οικονομική πολιτική και τις προοπτικές που η πολιτική μας οικοδομεί. Η μείωση των ονομαστικών και ιδιαίτερα των πραγματικών επιτοκίων επέτρεψε στις επιχειρήσεις να δώσουν ουσιαστικές αυξήσεις στους εργαζόμενους, αλλά και να βελτιώσουν την αποδοτικότητα και την ανταγωνιστική τους ικανότητα και να προχωρήσουν σε επενδυτικές πρωτοβουλίες.

Αντιστρέψαμε την αποβιομηχάνιση. Η βιομηχανική παραγωγή για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια πήρε ανοδική πορεία και αυξήθηκε με ρυθμό κοντά στο 2% (1994-1996) έναντι μέσων ετήσιων ρυθμών μείωσης -2% το 1990-1993.

Η πορεία αυτή είχε άμεσα αποτελέσματα για τους εργαζόμενους. Στα τρία αυτά χρόνια η απασχόληση αυξήθηκε κατά 150 χιλιάδες νέες θέσεις και η τάση αύξησης της ανεργίας αναστράφηκε.

Τα βασικά επιτόκια των τραπεζών έχουν υποχωρήσει από τις αρχές του 1995 κατά 5-6 εκατοστιαίες μονάδες και έχουν διαμορφώσει ευνοϊκές προοπτικές για υψηλότερους ρυθμούς αύξησης των επενδύσεων και της οικονομικής δραστηριότητας.

Η αναπτυξιακή δυναμική που η κυβέρνηση είχε εγγυηθεί, είναι σήμερα πραγματικότητα. Και η ορατή και βέβαιη επιτάχυνσή της επίσης. Η Κυβέρνησή μας **δεν υπόσχεται - δημιουργεί - εγγυάται.**

Ο πληθωρισμός σημειώνει περαιτέρω βελτίωση και θα διαμορφωθεί το 1996 στο 8.2% σε μέσα επίπεδα, εμφανίζοντας περαιτέρω πτώση κατά 1 μονάδα έναντι του 1995. Συνολικά, στην τριετία, ο μέσος ετήσιος πληθωρισμός θα έχει διαμορφωθεί στο 9.5% έναντι 17.5% το 1990-1993.

Οι εργαζόμενοι για τρίτο κατά σειρά έτος θα πάρουν αυξήσεις πάνω από τον πληθωρισμό. Στους εργαζόμενους στο δημόσιο τομέα, η βελτίωση της οικονομίας μας επέτρεψε να κάνουμε ειδικές ρυθμίσεις, που οδήγησαν σε πραγματικές αυξήσεις των απολαβών τους πάνω από την εισοδηματική πολιτική. Η πολιτική μας αυτή αντέστρεψε τα αποτελέσματα της εισοδηματικής επίθεσης που είχαν δεχτεί στην τριετία 1990-93 οι εργαζόμενοι, οι αγρότες, τα φτωχότερα στρώματα της κοινωνίας μας.

Αντί της μείωσης των μισθών 4% κάθε χρόνο το 1990-93, περάσαμε σε σταθερή ετήσια αύξηση 1.8%. Αποκαταστήσαμε τις αξίες της κοινωνικής δικαιοσύνης, της αναγνώρισης του εργαζόμενου ως πρωταρχικού στοιχείου της κοινωνίας, της συμμετοχής όλων, όχι μόνο στις θυσίες αλλά και στα αποτελέσματα της προόδου στην οποία οδηγούν οι θυσίες αυτές.

Οι δημοσιονομικοί μας στόχοι θα επιτευχθούν, όπως και τα δύο προηγούμενα χρόνια, χωρίς αποκλίσεις από το Πρόγραμμα Σύγκλισης.

Σταθεροποιήσαμε το δημόσιο χρέος προς το ΑΕΠ στο 110% περίπου, έπειτα από μια αλματώδη αύξησή του από 81% το 1990 στο 112% το 1993. Το έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης θα μειωθεί το 1996 στο 7.6% έναντι 9% το 1995.

Σε αντίθεση με ό,τι συνέβαινε το 1993, η εμπιστοσύνη των επενδυτών, Ελλήνων και διεθνών, στη δημοσιονομική και οικονομική πολιτική της χώρας είναι έκδηλη. Η εισροή

επιχειρηματικών κεφαλαίων διογκώνεται συνεχώς χρόνο με το χρόνο σε όφελος της ανάπτυξης της χώρας. Τα συναλλαγματικά διαθέσιμα της χώρας έχουν φτάσει στο ύψος ρεκόρ των 17 δις δολλαρίων.

Η κυβέρνηση έχει κάνει ουσιαστική πρόοδο στη δημιουργία ενός σύγχρονου και αποτελεσματικού φορολογικού συστήματος. Η αλλαγή στους κανόνες συμπεριφοράς είναι ορατοί. Δεν περιμένουμε μόνο από τους μισθωτούς να συμβάλουν στη δημοσιονομική εξυγίανση. Σε μια ευρωπαϊκή κοινωνία πρέπει όλες οι οικονομικές κατηγορίες να συμμετέχουν στα βάρη του Προϋπολογισμού. Αυτό έχει αρχίσει να διαφαίνεται. Η συμμετοχή των μισθωτών και συνταξιούχων στο σύνολο των φόρων μειώθηκε από το 60% το 1993 στο 53.5% το 1995. Μια τεράστια αλλαγή σε 3 χρόνια. Το σύστημα έγινε δικαιότερο. Η συμμετοχή των έμμεσων φόρων στα φορολογικά έσοδα μειώθηκε από το 70% το 1993 στο 65% σήμερα.

Όποιοι στο χώρο της αντιπολίτευσης μιλούν για οικονομική επιδείνωση και αδιέξοδα διακατέχονται από το σύνδρομο της αντιπολιτευτικής ανευθυνολογίας. Δεν είναι άλλωστε η πρώτη φορά που η αντιπολίτευση χρησιμοποιεί το όπλο της καταστροφολογίας, παρά την επανειλημμένη διάψευσή της από τις εξελίξεις και έγκυρους διεθνείς οργανισμούς.

Κυρίες και Κύριοι,

Οι ειδικοί λόγοι που ανάγκασαν την κυβέρνηση να προσφύγει πρόωρα στις εκλογές είναι γνωστοί. Για την οικονομία η εξέλιξη αυτή θα έχει ευεργετικά αποτελέσματα. Μέσα σε δύο εβδομάδες θα έχουμε ξεπεράσει όλο εκείνο το διαβρωτικό προεκλογικό κλίμα, τις υποσχέσεις και τις ανέξοδες παροχολογίες της αντιπολίτευσης που θα αποσταθεροποιούσαν για άλλους 12 μήνες τη χώρα. Το όφελος της οικονομίας, το όφελος του Έλληνα εργαζόμενου και φορολογούμενου θα είναι σημαντικό. Θα αποτελεί μια επιπλέον συνεισφορά της κυβέρνησής μας στον ελληνικό λαό, στην πολιτική οικονομικής ανάπτυξης και εξυγίανσης που τόσο έχει ανάγκη η χώρα.

Το 1996 θα είναι **η πρώτη φορά** στις τελευταίες έξι εκλογές, **που σπάει η λογική του εκλογικού κύκλου** και στην οποία τα οικονομικά μεγέθη δεν θα επιδεινωθούν λόγω εκλογών. Ο λαός δεν έχει να φοβηθεί για προεκλογικές σπατάλες, όπως το 1993. Επιτέλους, δεν είναι δυνατό να ανατρέπουμε κάθε 3 ή 4 χρόνια τις θυσίες των εργαζόμενων, και να ξαναβρισκόμαστε κάθε φορά στην ίδια αφετηρία, στην ίδια τελευταία και προβληματική θέση σε μια Ευρώπη που προχωράει συνεχώς προς τα εμπρός.

Κυρίες και Κύριοι,

Η ελληνική οικονομία βρίσκεται σήμερα σε ένα ιδιόμορφο μεταίχμιο. Χαρακτηρίζεται από ιδιαίτερα θετικές επιδόσεις σε όλα τα μέτωπα. Χωρίς αμφιβολία, χαρακτηρίζεται από τις καλύτερες επιδόσεις, εδώ και πάρα πολλά χρόνια, τόσο σε όρους μακροοικονομικούς, όσο και αναπτυξιακούς. Η επιβεβαίωση έρχεται από κάθε αντικειμενικό παρατηρητή, μέσα και έξω από τη χώρα. Έχουμε διεθνές κύρος και μπορούμε να είμαστε αξιόπιστοι συνομιλητές και διαπραγματευτές. Ταυτόχρονα όμως, η χώρα μας βρίσκεται μπροστά σε μια δύσκολη πορεία, αν θέλει να πετύχει τους στόχους που έχουν θέσει οι 15 χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η οικονομία σήμερα, βρίσκεται αντιμέτωπη με την αναγκαιότητα να πετύχει αύριο ακόμη μεγαλύτερη πρόοδο και επιδόσεις, ώστε να αποτρέψει τον αποκλεισμό της από τη νέα Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν αρκεί να προχωράμε με τους δικούς μας ρυθμούς, όταν οι άλλοι τρέχουν γρηγορότερα. Αυτό, δεν μπορεί να επιτευχθεί χωρίς προσπάθεια. Πρέπει, κοιτάζοντας προς τα εμπρός, να συνεχίσουμε στην κατεύθυνση της επίτευξης μιας λεπτής ισορροπίας αναπτυξιακών επιδόσεων και μακροοικονομικής σταθεροποίησης. **Η σημερινή αφετηρία είναι ευνοϊκή, αλλά και ο στόχος φιλόδοξος και οι δυσκολίες επίτευξής του προκλητικές.**

Από το 1981 μέχρι σήμερα, η χώρα μας, με την ένταξή της στην ΕΟΚ πέρασε πολλά στάδια προσαρμογής και πιέσεων. Υποστήκαμε κόστος, αλλά αντλήσαμε και σημαντικά οφέλη.

Είμαστε μέλος μιας Κοινότητας, στην οποία πολλές άλλες χώρες, η Τουρκία, οι πρώην σοσιαλιστικές χώρες, δίνουν σκληρή μάχη για να συμμετάσχουν. Θα ήταν καθαρή ήττα της χώρας μας, εμείς που είμαστε μέσα, να ωθηθούμε προς τα έξω.

Σήμερα, στην Ευρωπαϊκή Ένωση προωθείται η Οικονομική και Νομισματική Ένωση, η υλοποίηση της οποίας θέτει πρόσθετες πιέσεις σε όλους. Η μη εκπλήρωσή τους θα οδηγήσει ευθέως τις πιο αδύναμες χώρες σε σχηματισμούς δευτέρων και τρίτων κύκλων υποβάθμισης.

Αν διστάσουμε και αμφιταλαντευτούμε, δειλιάζοντας μπροστά στις ανάγκες της προσαρμογής, θα βρεθούμε πριν τα τέλη του αιώνα αντιμέτωποι μ' ένα πολλαπλάσιο κόστος προσαρμογής στο βιοτικό μας επίπεδο και με σοβαρές επιπτώσεις για τα εθνικά μας θέματα.

Η εισροή κοινοτικών πόρων, το εισόδημα του Έλληνα αγρότη, οι επενδύσεις, η ευημερία της χώρας, η πορεία θεμάτων της εξωτερικής μας πολιτικής, θα επηρεαστούν άμεσα από την ικανότητα όλων μας να πετύχουμε ή όχι την προσαρμογή που απαιτείται. Με την προοπτική αυτή, εμείς δεν είμαστε διατεθειμένοι να παίζουμε. Δεν είμαστε διατεθειμένοι να κάνουμε παροχές, που είτε είναι εξωπραγματικές και ανέφικτες, είτε θα ακυρωθούν με άλλες παράλληλες μεθόδους και μέτρα, την ίδια στιγμή που θα παραχωρούνται.

Η ανάπτυξη, η αποκατάσταση υγιών συνθηκών στα δημοσιονομικά και στον πληθωρισμό και η ισότιμη συμμετοχή μας στις ευρωπαϊκές εξελίξεις δεν είναι η μοναδική πρόκληση που αντιμετωπίζουμε ως χώρα. Δεύτερο κεντρικό δίλημμα που η Ελλάδα των εργαζόμενων, η ελληνική κοινωνία έχει να απαντήσει, είναι ο χαρακτήρας της κοινωνίας που θέλουμε να έχουμε αύριο και μέχρι το 2000. Ζούμε σε μια περίοδο, όπου οι άνεργοι, οι νέοι, τα μειονεκτούντα στρώματα της κοινωνίας, το ίδιο το Κοινωνικό Κράτος, βρίσκονται παντού σε συνεχή αμφισβήτηση από τις συντηρητικές πολιτικές δυνάμεις. Το ζήσαμε το 1990-1993, παρά τις τότε προεκλογικές υποσχέσεις της Νέας Δημοκρατίας.

Το ΠΑΣΟΚ, το 1981, έφερε για πρώτη φορά την κοινωνική διάσταση στην πολιτική. Εμείς την επαναφέραμε το 1993, παρά τη δύσκολη οικονομική κατάσταση που κληρονομήσαμε, μετά το 1989-93.

Τηρήσαμε το Κοινωνικό μας Συμβόλαιο και αποκαταστήσαμε την κοινωνική ειρήνη, με πολλαπλά οφέλη για όλους. Το 1990-93 χάθηκαν κατά μέσο όρο 8.428.000 ώρες το χρόνο από απεργίες και κοινωνικές αναταραχές. Το 1994-95 χάθηκαν αντίστοιχα μόνο 558.000 ώρες. Η διαφορά ως προς τις επιπτώσεις για τις επενδύσεις, την παραγωγή και την απασχόληση είναι προφανής.

Η κοινωνία μας σήμερα βρίσκεται μπροστά στη θεμελιακή επιλογή, αν θα προχωρήσει προς την ίδια κατεύθυνση, μια κατεύθυνση όπου το **κοινωνικό στοιχείο** θα διαπλέκεται με το οικονομικό και θα αποτελεί γενικότερα ένα κρίσιμο συστατικό του πολιτικού

στοιχείου ή προς την κατεύθυνση του **φιλελεύθερου συντηρητισμού**, όπου η κοινωνική διάσταση θα υποστεί ανελέητα όλο το βάρος της οικονομικής προσαρμογής.

Για την κυβέρνησή μας, η σύζευξη πολιτικού, οικονομικού, κοινωνικού στοιχείου δεν αποτελεί μόνο μια επιλογή που ανταποκρίνεται στο σύστημα αξιών μας, την ιδεολογία μας. Πιστεύουμε επιπλέον, ότι καμμία πολιτική δεν θα πετύχει τους στόχους της, αν δεν κερδίσει την κοινωνία, αν δεν κάνει τις ευρύτερες κοινωνικές ομάδες συμμετόχους στις απαιτήσεις, αλλά και στα αποτελέσματά της.

Σκοπός μας δεν είναι μόνο μια ισχυρή Ελλάδα. Αλλά και μια Ελλάδα με καλύτερη ποιότητα ζωής, διαφορετική ποιότητα σχέσεων Κράτους - πολίτη, μια Ελλάδα όπου οι μηχανισμοί της ελεύθερης αγοράς δεν θα δρουν ανεξέλεγκτα και αδιάκριτα σε βάρος της κοινωνίας. Θα βρίσκονται υπό έλεγχο και θα εξυπηρετούν τις κοινωνικές δυνάμεις.

Κυρίες και Κύριοι,

σε δύο εβδομάδες από σήμερα, θα διεξαχθούν οι εκλογές που η ίδια η κυβέρνηση ζήτησε. Είναι κανόνας η κυβέρνηση να κάνει κάθε Σεπτέμβριο απολογισμό του οικονομικού της έργου, απολογισμό που φέτος συνδέεται και με τις εκλογές. Η κυβέρνησή μας θεωρεί πως το έργο αυτό, και ιδιαίτερα ό,τι έγινε στον τομέα της οικονομικής και της κοινωνικής πολιτικής, αποτελούν σημαντική συμβολή προς όλους τους Έλληνες. Όμως

πιστεύουμε, ότι η εκλογή της 22ας Σεπτεμβρίου πρέπει να γίνει με το βλέμμα προς τα εμπρός, όχι προς τα πίσω. Σε τελική ανάλυση, ο λαός οι εργαζόμενοι, οι επαγγελματίες επιλέγουν μέσα από τις προσδοκίες, μικρές ή μεγάλες, τις επιθυμίες τους για το μέλλον των ίδιων και των παιδιών τους. Τί έκαναν η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ στα χρόνια που διακυβέρνησαν μετράει λιγότερο από το τί προοπτική διανοίγουν στην πορεία προς το 2000.

Ο Έλληνας πολίτης καλείται να επιλέξει για την κυβέρνηση εκείνη, που στο τέλος του αιώνα μας θα έχει πετύχει να αντιμετωπίσει με επιτυχία τις προκλήσεις της εξωτερικής πολιτικής, να μετατρέψει τις θυσίες του λαού σε όραμα και προοπτική, να δημιουργήσει μια αναπτυξιακή δυναμική, να οικοδομήσει νέους θεσμούς, να διασφαλίσει την κοινωνική συνοχή, να αναδείξει νέες αξίες και να φέρει την Ελλάδα σε μια θέση πιο ισχυρή στο πεδίο των διεθνών σχέσεων.

Αυτοί είναι οι στόχοι μας.

Τα χρόνια που ακολουθούν, απαιτούν μια διακυβέρνηση με όραμα, με υπευθυνότητα και με ευαισθησία για τα ανθρώπινα προβλήματα. Έχουμε ευοίωνες προοπτικές, αλλά και συνεχή δουλειά. Έχουμε ανάγκη για μια ευθύγραμμη πορεία χωρίςπισωγυρίσματα.

Σήμερα, η διανομή αφειδών υποσχέσεων αποτελεί υπογραφή επιταγών χωρίς αντίκρουσμα. Σύντομα οδηγούν τον εκδότη τους σε πτώχευση και τον παραλήπτη τους σε απόγνωση. Η κυβέρνηση θα

εξακολουθήσει το δρόμο της ανάπτυξης, που δημιουργεί πλεόνασμα. Το δρόμο της διοχέτευσης του πλεονάσματος αυτού για τον περιορισμό των κοινωνικών προβλημάτων και την ανάπτυξη. Το δρόμο της δημοσιονομικής εξυγίανσης, που κάνει το φορολογικό σύστημα πιο δίκαιο και πιο αποτελεσματικό, και οδηγεί σε μείωση του πληθωρισμού και της εξάρτησης.

Η μεγάλη εξάρτηση του δημοσίου και όλης της οικονομίας από τους δανειστές κάνει ασφυκτικά τα περιθώρια άσκησης πολιτικής. Ας δούμε την πραγματικότητα με νηφαλιότητα . Αναπτυξιακή πολιτική, κοινωνική πολιτική, αμυντική πολιτική, εξωτερική πολιτική που εξαρτώνται και βυθίζουν τη χώρα στα δάνεια είναι αδιέξοδες. Ακυρώνουν τον ίδιο το στόχο.

Κυρίες και Κύριοι,

Εσείς που βρίσκεστε στην αίθουσα αυτή, ο κόσμος που μας παρακολουθεί σε όλη την Ελλάδα, το πρώτο που θέλετε να ξέρετε, είναι η πολιτική που θα ακολουθήσει η κυβέρνησή μας στο πεδίο της οικονομίας.

Από τώρα, έχουμε να διαπραγματευτούμε τη νέα Συνθήκη στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι μια δύσκολη διαπραγμάτευση. Οι οικονομικές μας επιδόσεις θα επηρεάσουν αναμφίβολα τη διαπραγματευτική μας δύναμη στη διαδικασία αυτή.

Στο μακροοικονομικό επίπεδο η δημοσιονομική εξυγίανση, η εξισορρόπηση των μεγεθών και η μείωση της δανειακής εξάρτησης του Κράτους αποτελούν πρωταρχικές επιδιώξεις της πολιτικής μας. Η περαιτέρω αποκλιμάκωση του πληθωρισμού κατά 2-2,5 τουλάχιστον εκατοστιαίες μονάδες, η μείωση του ελλείμματος του κρατικού τομέα ως ποσοστό του ΑΕΠ κατά 3,4 εκατοστιαίες μονάδες όπως προβλέπει το Πρόγραμμα Σύγκλισης, και η επιτάχυνση της αύξησης του ΑΕΠ στο 3%, αποτελούν τους τρεις βασικούς στόχους της μακροοικονομικής πολιτικής μας για το 1997.

Στο 1997 η νομισματική και συναλλαγματική πολιτική θα εξακολουθήσει να έχει ως πρωταρχικό σκοπό τη σταθερότητα και τη στήριξη της αντιπληθωριστικής πολιτικής. Με αυτό τον τρόπο θα διαμορφωθούν κατάλληλες συνθήκες για την περαιτέρω μείωση των επιτοκίων και, επομένως, την ενίσχυση της επενδυτικής και οικονομικής δραστηριότητας.

Ο προϋπολογισμός του 1997 απαιτεί και αυτός όπως και οι προηγούμενοι, σοβαρή προσπάθεια. Όπως και τα προηγούμενα χρόνια η προσπάθεια αυτή θα είναι επιτυχής και θα στηριχτεί στα εξής:

- Με το κλίμα πολιτικής σταθερότητας που θα επικρατεί μετά τις εκλογές στην χώρα, η υλοποίηση του προϋπολογισμού δεν θα επηρεαστεί από προεκλογικές αποκλίσεις και παροχές σκοπιμότητας.
- Με μία πολύπλευρη δημοσιονομική προσέγγιση, που αξιοποιεί κάθε περιθώριο, όπως:

- i) Τη μείωση των δαπανών για τόκους, λόγω μείωσης του πληθωρισμού,
- ii) την συγκράτηση των τρεχουσών δαπανών του δημοσίου, που θα διευκολυνθεί από την περαιτέρω υποχώρηση του πληθωρισμού,
- iii) την προσέλκυση ιδιωτικών κεφαλαίων στη χρηματοδότηση ορισμένων έργων υποδομής,
- iv) την ολοκλήρωση μιας σειράς νέων θεσμών, όπως τα Ελεγκτικά Κέντρα, η Επιθεώρηση του Κράτους, η Οικονομική Αστυνομία, το Θησαυροφυλάκιο, που θα επιτρέψουν να αντιμετωπίσουμε πιο αποτελεσματικά τις πληγές της φοροδιαφυγής και της παραοικονομίας,
- v) την εκτεταμένη προσπάθεια αναδιάρθρωσης του κρατικού μηχανισμού και την εξοικονόμηση πόρων με καλύτερη οργάνωση, αλλά χωρίς περιορισμό στην προσφορά κοινωνικά χρήσιμων υπηρεσιών του κράτους.
- vi) τον εξορθολογισμό στη λειτουργία των ΔΕΚΟ, με την υλοποίηση του νέου νόμου
- vii) τον περιορισμό της σπατάλης και τον εξορθολογισμό των δαπανών στον ευρύτερο δημόσιο τομέα
- viii) κατάργηση των κοινωνικά αδικαιολόγητων φοροαπαλλαγών
- ix) την επιτάχυνση της αναπτυξιακής διαδικασίας και την άνοδο του ΑΕΠ, που διευκολύνει την επίτευξη των στόχων του Προγράμματος Σύγκλισης
- x) Προσεκτική προώθηση διαδικασιών αποκρατικοποίησης.

Η επίτευξη των δημοσιονομικών μας στόχων θα συνδυαστεί με την αλλαγή της λειτουργίας του δημόσιου τομέα. Θα συνεχίσουμε με τις ενέργειες για την εξοικονόμηση δαπανών και την καταπολέμηση της σπατάλης, όπως περιορισμούς στις προσλήψεις και αυστηρότερες προϋποθέσεις και έλεγχοι για κάθε είδους επιχορηγήσεις. Παράλληλα οι πρόσφατες θεσμικές παρεμβάσεις μας για τις Δημόσιες Επιχειρήσεις θέτουν πλέον τις διοικήσεις των επιχειρήσεων αυτών προ των ευθυνών τους και τις αναγκάζουν να λειτουργούν ταχύτερα, διαφανέστερα, αποτελεσματικότερα και με μεγαλύτερη ευαισθησία στις ανάγκες του πολίτη. Προχωρήσαμε σε προκήρυξη για τη θέση του Διευθύνοντος Συμβούλου του ΟΤΕ, μια από τις πιο ριζικές αλλαγές που αφορούν την αποτελεσματικότητα στη Διοίκηση Δημόσιου Οργανισμού.

Η καταπολέμηση της σπατάλης δεν είναι αυτοσκοπός, αλλά αδήριτη ανάγκη. Η ενίσχυση της Παιδείας, της Υγείας, η προστασία του περιβάλλοντος και της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, η υλοποίηση των επενδυτικών μας προγραμμάτων και η αναβάθμιση της εθνικής αμυντικής μας ικανότητας, προϋποθέτουν την εξεύρεση πόρων που, σε σημαντικό βαθμό, θα προκύψουν από τον εξορθολογισμό της λειτουργίας του Κράτους.

Ο οργανωτικός και λειτουργικός εκσυγχρονισμός του Κράτους αποτελεί μια από τις μεγαλύτερες προκλήσεις για την πολιτική μας. Βρισκόμαστε στη διαδικασία υλοποίησης ενός νέου υποδείγματος στις σχέσεις Κεντρικής Εξουσίας και Περιφέρειας, που δημιουργεί νέες σχέσεις Πολίτη και δημόσιας εξουσίας. Θα ολοκληρώσουμε το ιστορικό έργο της Περιφερειακής Αποκέντρωσης.

Το ποσοστό απορρόφησης στο Β'ΚΠΣ εκτιμάται ότι θα προσεγγίζει το 100% το 1996.

Τους πόρους αυτούς επικεντρώνουμε σε μεγάλα σημαντικά έργα και όχι σε μικρά έργα πελατειακού χαρακτήρα. Στα πλαίσια του Α' ΚΠΣ το 1993 μόλις 14 έργα είχαν προϋπολογισμό άνω των 5 δις δρχ. Το 1996 στο Β'ΚΠΣ κατασκευάζουμε 112 έργα με προϋπολογισμό άνω των 5 δις.

Στον τόπο μας πραγματοποιείται μία θεαματική επανάσταση στις μεταφορές, τις επικοινωνίες, την ενέργεια. Μια ολόκληρη κοσμογονία. Έχουν χαραχθεί και διαμορφώνονται οδικοί άξονες, λιμάνια, αεροδρόμια που σπάνε την προαιώνια απομόνωση ολόκληρων περιοχών, δένουν την πατρίδα μας για πρώτη φορά στην ιστορία της σε έναν γεωγραφικά ενοποιημένο χώρο.

Η τεράστια σημασία που έχει το επενδυτικό αυτό πρόγραμμα έκανε αναγκαία την εισαγωγή σημαντικών τομών στο θεσμικό πλαίσιο της χώρας, με πολλαπλές θετικές επιπτώσεις. Εξυγιάνουμε το σύστημα εκτέλεσης δημόσιων έργων και τον έλεγχο της ποιοτικής υλοποίησής τους. Αναμορφώσαμε το σύστημα επαγγελματικής κατάρτισης, με στόχο την παροχή πραγματικά χρήσιμων γνώσεων για τους εργαζόμενους, τους άνεργους, τα επιχειρηματικά στελέχη. Συστήσαμε νέα όργανα, όπως τη Μονάδα Οργάνωσης Διοίκησης και το Ελληνικό Κέντρο Επενδύσεων. Οι νέοι αυτοί θεσμοί θα στηρίξουν την υλοποίηση του ΚΠΣ και την προώθηση σοβαρών επενδύσεων, στην ελληνική οικονομία.

Η αποτελεσματικότητα της στρατηγικής μας φαίνεται από το αποτέλεσμα. Χωρίς να έχει ακόμα πλήρως ξεδιπλωθεί το ΚΠΣ, πετύχαμε μέσο ετήσιο ρυθμό ανάπτυξης 2%, έναντι 0.6% στην περίοδο 1990-93, στη διάρκεια της οποίας εκτελέστηκε το Α' ΚΠΣ. Πετύχαμε την σημαντική αύξηση της απασχόλησης.

Κεντρικό στοιχείο της αναπτυξιακής μας πολιτικής και άμεσα συνδεδεμένο με την απασχόληση είναι οι επενδύσεις στο ανθρώπινο κεφάλαιο. Διαθέτουμε 1.3 τρις δρχ. για τους ανθρώπινους πόρους μέσα από το Κ.Π.Σ. Αποφασίσαμε πρόσφατα, και είχα την ευκαιρία να τα παρουσιάσω προ ημερών, μια δέσμη καινοτόμων και τολμηρών μέτρων, για την καταπολέμηση της ανεργίας, τη στήριξη των νέων, αλλά και όσων εργάζονται ήδη, όμως είναι ανάγκη να εμπλουτίσουν τα εφόδιά τους.

Στους σημαντικούς τομείς παραγωγής, στον αγροτικό, τη βιομηχανία, τον τουρισμό, το χρηματοπιστωτικό τομέα θεωρήσαμε αναγκαίο να εφαρμόσουμε μια στρατηγική, με κύριο μοχλό τις υλικές επενδύσεις και τις επενδύσεις στο ανθρώπινο κεφάλαιο, θεσμικές προσαρμογές, ειδικά αναπτυξιακά προγράμματα, περιφερειακά ή επιχειρησιακά, και την τεχνογνωσία.

Στη βιομηχανία, βασικοί μοχλοί της πολιτικής μας ήταν η μείωση του κόστους του χρήματος και η πρόσβαση σε πιστώσεις καθώς και οι επενδύσεις. Η μείωση των επιτοκίων που συντελέστηκε μέσω της μείωσης των δημοσιονομικών ελλειμμάτων βελτίωσε την κερδοφορία, την ανταγωνιστικότητα, και επέτρεψε την ανάληψη

Στη λογική της αποτελεσματικότερης λειτουργίας του δημόσιου τομέα, η πολιτική αποκρατικοποίησης θα προχωρήσει με γνώμονα την αναπτυξιακή προοπτική τους, την αξιοπιστία των επενδυτών, τη διασφάλιση όσων γίνεται περισσότερων θέσεων εργασίας, με παράλληλη καθιέρωση μέτρων κοινωνικής προστασίας. Ολοκληρώσαμε φέτος την εισαγωγή ενός ποσοστού μετοχών του ΟΤΕ στο Χρηματιστήριο με εξαιρετική επιτυχία. Επίσης, η κυβέρνηση, προχώρησε σε μικτά επιχειρησιακά σχήματα με ιδιώτες επενδυτές για νέα έργα, σε επενδυτικά προγράμματα τεράστιας εμβέλειας, όπως το αεροδρόμιο των Σπάτων, η γέφυρα Ρίου - Αντιρρίου, ο άξονας Σταυρού - Ελευσίνας κ.α. Πρόκειται για τις μεγαλύτερες μορφές μικτών επιχειρηματικών σχημάτων που έχουν γίνει στη χώρα.

Προσβλέπουμε σε μια κοινωνία ανοικτή, αλλά συνεκτική, στην οποία η όξυνση του ανταγωνισμού, η ισχυροποίηση των μηχανισμών της παγκόσμιας αγοράς, η αναγκαία δημοσιονομική εξυγίανση, δεν θα οδηγούν στην εγκατάλειψη της κοινωνικής αλληλεγγύης.

Στη λογική αυτή, δεν θα στηρίζουμε το σταθεροποιητικό μας πρόγραμμα με την συμπίεση της αγοραστικής αξίας των μισθών . Η εισοδηματική μας πολιτική θα δίνει σταθερά πραγματικές αυξήσεις στους εργαζόμενους, αυξήσεις που όχι μόνο θα τους καλύπτουν για τον πληθωρισμό, αλλά θα εκφράζουν και τη δίκαιη συμμετοχή τους στη βελτίωση του Εθνικού Εισοδήματος.

Οι ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις εγγυώνται, άλλωστε, το αποτέλεσμα αυτό.

Στο δημόσιο τομέα επίσης, στόχος μας επιγραμματικά είναι :

Λιγότερες προσλήψεις. Καλύτερες αμοιβές. Το υλοποιούμε ήδη. Επικυρώσαμε πρόσφατα τις διεθνείς συμβάσεις για τις συλλογικές διαπραγματεύσεις και στο δημόσιο τομέα.

Στη σημερινή περίοδο ενός όλο και εντεινόμενου παγκόσμιου ανταγωνισμού, η αναπτυξιακή μας στρατηγική κινείται σε ένα τριπλό επίπεδο: Έργα υποδομής - Ειδικές πολιτικές - Επενδύσεις στους εργαζόμενους.

Η υλοποίηση του προγράμματος των υποδομών μας δημιουργεί ευνοϊκότερους όρους ανταγωνιστικότητας για κάθε πεδίο παραγωγής, βελτιώνει την ποιότητα ζωής, και εξασφαλίζει στους εργαζόμενους, στους νέους, στο ανθρώπινο δυναμικό της χώρας τα εφόδια ώστε να έχουν ή να αποκτήσουν μια σταθερή απασχόληση και υψηλές απολαβές.

Στη διετία 1994-1995 η δημόσια δαπάνη για το σύνολο του ΚΠΣ ανήλθε περίπου σε ένα τρισεκατομμύριο δραχμές.

Μέσα σ' ένα έτος, το 1996, θα απορροφηθούν κονδύλια ύψους 965 δις δρχ. περίπου (σχεδόν όσα απορροφήθηκαν στην πρώτη διετία).

εκτεταμένων επενδυτικών πρωτοβουλιών. Στηρίξαμε το ρεύμα αυτό. Στα 2 1/2 χρόνια 1994-96 εγκρίναμε επιχορηγήσεις ύψους 380 δις δρχ.

Οι νέοι χρηματοπιστωτικοί θεσμοί, το leasing, οι εταιρείες αμοιβαίων εγγυήσεων, οι εταιρείες κεφαλαίου επιχειρηματικών συμμετοχών θεσμοθετήθηκαν και μπορούν να λειτουργήσουν.

Για τις ΜΜΕ υλοποιείται ένα πρόγραμμα πολλαπλών κατευθύνσεων, ύψους 370 δις δρχ. για την περίοδο μέχρι το 1999. Νέες δράσεις, που αξιοποιούν τα κοινοτικά κονδύλια που ενισχύουν την ανθεκτικότητα της ΜΜΕ στο διεθνή ανταγωνισμό και δημιουργούν προοπτικές απασχόλησης.

Προχωρήσαμε σε ρύθμιση χρεών προς τα ασφαλιστικά ταμεία, ώστε και οι μικρομεσαίες, ιδιαίτερα, επιχειρήσεις να ανακουφιστούν, και τα Ταμεία να μπορέσουν να εισπράξουν τις οφειλές. Η μετατροπή της ΔΕΗ σε κερδοφόρα επιχείρηση επέτρεψε να μειώσουμε το κόστος του ρεύματος για ένα εκατομμύριο εμπόρους, βιοτέχνες, επαγγελματίες.

Θα εξετάζουμε συνεχώς τα προβλήματα που προκύπτουν, ώστε χωρίς ακαμψία, αλλά με ανεπτυγμένη αίσθηση κοινωνικής δικαιοσύνης, να προχωρούμε στις κατάλληλες λύσεις.

Για τη στήριξη της βιομηχανίας και των ΜΜΕ αποφασίσαμε να ενισχύσουμε το θεσμό των προγραμματικών συμφωνιών σε καίριους τομείς της οικονομίας. Θέλουμε τον ανταγωνισμό, θέλουμε όμως επίσης να στηρίζουμε την εθνική παραγωγή και την απασχόληση. Είναι κεντρικός στόχος κάθε χώρας μέσα και έξω από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Θα αξιοποιήσουμε στο μέγιστο δυνατό κάθε περιθώριο που έχουμε στα πλαίσια των κοινοτικών ρυθμίσεων. Η αναδιάρθρωση των διεθνών επιχειρήσεων όπως πρόσφατα η Goodyear, και στο παρελθόν άλλες μονάδες, πρέπει να αντισταθμίζεται από την ίδρυση νέων δραστηριοτήτων, νέων προοπτικών.

Οι αρνητικές επιδράσεις που προκαλεί η διαδικασία αναδιάρθρωσης επικεντρώνονται σε μια σειρά περιπτώσεις με ιδιαίτερη ένταση σε περιοχές με περιορισμένες εναλλακτικές ευκαιρίες επενδύσεων και απασχόλησης. Η κυβέρνηση, η κοινωνία πρέπει στο μέτρο των οικονομικών δυνατοτήτων, να συμβάλουν στην άμβλυνση των επιπτώσεων αυτών. Το βάρος να κατανεμηθεί ευρύτερα. Γι' αυτό θεσπίσαμε αυξημένα κίνητρα για φθίνουσες περιοχές σε 14 νομούς. Για τον ίδιο λόγο στηρίξαμε με αυξημένα μέτρα τους εργαζόμενους σε ειδικές περιπτώσεις επιχειρήσεων.

Με την πολιτική κρατικών προμηθειών που επαναφέραμε το 1995, πετύχαμε σοβαρές εξοικονομήσεις κόστους. Δε διστάσαμε να πάρουμε μέτρα εξυγίανσης διαφόρων τμημάτων της αγοράς, όπως οι ασφάλειες, για να προστατέψουμε τον καταναλωτή. Η πολιτική μας για το φάρμακο συνεπάγεται τόσο τη μείωση της συνολικής

κρατικής δαπάνης, όσο και την προστασία των καταναλωτών, αλλά και την ενίσχυση της εγχώριας φαρμακοβιομηχανίας.

Το 1997, η εισαγωγή του φυσικού αερίου στη βιομηχανία, στον εμπορικό και τον οικιακό τομέα θα σηματοδοτήσει μια τομή στο ενεργειακό και οικονομικό σκηνικό της χώρας. Το κόστος παραγωγής, η ανταγωνιστικότητα, το περιβάλλον, το κόστος του καταναλωτή, θα επηρεαστούν θετικά.

Στον τουριστικό τομέα γίνεται όλο και πιο σαφές ότι πρέπει να αναπτυχθούν πρωτοβουλίες προς νέες κατευθύνσεις. Η κυβέρνηση υλοποιεί νέου τύπου υποδομές, ορισμένες από αυτές και σε συνεργασία με ιδιώτες επενδυτές. Όμως για να κερδίσουμε την προτίμηση των τουριστών πρέπει να βελτιώσουμε την ποιότητα των υπηρεσιών.

Πρώτα από όλα των κρατικών υπηρεσιών. Τα αεροδρόμια, τα συγκοινωνικά δίκτυα. Αλλά και το πλήθος των άλλων υπηρεσιών που χρησιμοποιούν Έλληνες και ξένοι τουρίστες. Η συμπεριφορά του κάθε επαγγελματία έχει επιπτώσεις όχι μόνο για τον ίδιο, αλλά και για την περιοχή εγκατάστασής του, για τη χώρα ολόκληρη.

Ο αγροτικός τομέας αποτελεί έναν από τους κρισιμότερους τομείς της οικονομικής μας πολιτικής. Κατά τα 3 τελευταία χρόνια οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, κατόρθωσαν να υλοποιήσουν σημαντικό τμήμα των προγραμματικών τους δεσμεύσεων, παρά ορισμένα προβλήματα που σημειώθηκαν σε ειδικούς τομείς παραγωγής.

Όμως, ο αγροτικός τομέας καλείται στα επόμενα χρόνια να δώσει μια μάχη επιβίωσης και ανταγωνιστικής αναδιάρθρωσης.

Η πολιτική μας για τη στήριξη του αγροτικού τομέα επικεντρώνεται σε έργα που βελτιώνουν την ανταγωνιστικότητα του αγροτικού προϊόντος, συνδέουν καλύτερα το κάθε τμήμα της υπαίθρου με την υπόλοιπη Ελλάδα, και με τις διεθνείς αγορές.

Το 1/3 των δαπανών του πακέτου Ντελόρ, 2.6 τρις δρχ. αφορούν την ελληνική περιφέρεια, και άμεσα ή έμμεσα, τους αγρότες. Το εισόδημα, η ανταγωνιστικότητα, η ποιότητα ζωής του Έλληνα αγρότη βελτιώνονται από κάθε ένα από τα εκατοντάδες έργα που εκτελούνται σε κάθε νομό της χώρας.

Ανακοίνωσα πριν λίγες μέρες ορισμένες από τις πιο σημαντικές δεσμεύσεις της κυβέρνησης για τον αγρότη και την ύπαιθρο. Παίρνουμε μέτρα για να ενισχύσουμε το νέο αγρότη, για να τονώσουμε τις αγροτικές επενδύσεις, να βελτιώσουμε τις συνθήκες υγείας και εκπαίδευσης στην ύπαιθρο και να εξασφαλίσουμε στον αγρότη την προοπτική μιας σιγουριάς στην τρίτη ηλικία, που δεν θα τον κάνει εξαρτημένο από κυβερνητικές αποφάσεις.

Έχουμε να επεκτείνουμε τη Βαλκανική μας πολιτική, μια περιοχή στην οποία δίνουμε προνομιακό χαρακτήρα, γιατί ιστορικά, πολιτικά και οικονομικά, μας προσφέρει ευκαιρίες οικοδόμησης σχέσεων και θέσεων, όσο καμμία άλλη ίσως περιοχή έξω από την Ευρώπη.

Είχα την ευκαιρία να αναφερθώ εκτενώς χτες βράδυ στο θέμα αυτό, καθώς και στον καίριο ρόλο της Θεσσαλονίκης, της Βόρειας Ελλάδας. Η χώρα μας έχει κάθε συμφέρον να προωθήσει στα Βαλκάνια τη σταθερότητα και τη συνολική συνεργασία. Έτσι μπορεί να ενισχύσει ασφαλέστερα το ρόλο της στη ζώνη αυτή, αλλά και να ενισχύσει μια δεύτερη ζώνη συνεργασίας που αφορά τις Παραευξείνιες χώρες.

Κυρίες και Κύριοι,

Η οικονομία μας κινείται σε μια λεπτή ισορροπία. Η πολιτική που εφαρμόσαμε, έδωσε αποτελέσματα που βελτίωσαν καθοριστικά την κατάσταση που παραλάβαμε. Όμως εξακολουθούμε να κινούμαστε σε μια τροχιά με πολλά προβλήματα. Προβλήματα σχετικά με τον τρόπο συμμετοχής της χώρας μας στη νέα Ευρωπαϊκή Ένωση. Προβλήματα σχετικά με την αναδιάρθρωση και την ανταγωνιστική μας ικανότητα, προβλήματα με τα υψηλά δημοσιονομικά ελλείμματα, το δημόσιο χρέος, την αποκλιμάκωση του πληθωρισμού, την ανεργία. Τα εθνικά μας θέματα με την Τουρκία, απαιτούν επίσης αποφάσεις, με άμεσο χαρακτήρα. Όλους αυτούς τους παράγοντες η κυβέρνησή τους συνεκτιμά καθημερινά στο σχεδιασμό και στην υλοποίηση της πολιτικής της.

Η συνειδητοποίηση των εθνικών προτεραιοτήτων αποτελεί σήμερα το ύψιστο ζητούμενο της κοινωνίας προς την κυβέρνηση. Έχοντας πλήρη επίγνωση των προβλημάτων, και με πυξίδα το τρίπτυχο "Ανάπτυξη - Σταθερότητα - Κοινωνική Συνοχή" η κυβέρνηση, είναι αποφασισμένη να φέρει σε πέρας το δύσκολο έργο που έχει ξεκινήσει τρία χρόνια πριν.

Ευχαριστώ

DRAFT

**Speech
of the Prime Minister
Costas Simitis**

at the Thessaloniki International Trade Fair

7 September 1996

The year 1996 encapsulates in the most eloquent manner the results of our economic and social policy of the last three years. The Greek economy is growing today with a GDP growth rate of 2,6 per cent. This rate is the fourth highest in the European Union and will lead towards real convergence. During PASOK's period of government, our economy has been growing three and a half times faster than it was between 1993 and 1990.

The year 1996 is also the starting point of a spectacular investment leap. The most crucial aspect in growth, investment, is growing during our 3-year period at an average annual rate of 6%, as opposed to 1.5% in 1993-1990, four times faster. Private and public investments in 1996 are moving at a rate exceeding 10%, four times faster than GDP. Greece will be first in the EU in terms of the rate of growth of industrial investment. This investment boom results from a positive investment climate which has been building up in the last few years and has still not peaked yet. It signals the launching of the large investment projects, the improving confidence of investors in economic policy and in the prospects of our economy. The reduction of nominal and especially of real interest rates has allowed enterprises to grant substantial real increases to their workers, but also to improve their profitability and their competitive capacity to proceed with investment initiatives.

We have reversed the process of deindustrialization. Industrial production for the first time in many years took an upward course and rose at a rate close to 2% (1994-1996) as opposed to reductions at an average annual rate of 2% in 1990 to 1993.

This course had immediate fruits for workers. In the three years employment rose by 150 thousand new jobs and the upward trend of unemployment was reversed.

Bank basic rates have receded since the start of 1995 by 5-6 percentage points and have given rise to good prospects for yet higher rates of increase of investment and of economic activity.

The growth dynamic which the government had pledged is today reality. Its visible and certain acceleration, also. Our government does not promise, it creates, it guarantees.

Inflation is marking further falls and will finally close the year at 8.2% on a year-average basis, a reduction by one percentage point compared to 1995. Over the three year period as a whole, the average annual rate of inflation will be 9.5%, as opposed to 17.5% in 1993-1990.

Workers will receive wage increases above inflation for the third consecutive year, while in many sectors that increase is greater than productivity growth. The improvement of the economy has enabled us to proceed with special arrangements which led to rises above the average stipulated by incomes policy. This policy has reversed the results of the attack on incomes which workers, farmers and the poorest sections of our society had to endure in the period 1993-1990.

Instead of the annual reduction of real wages by 4% in 1993-1990, we have moved to a steady annual increase of 1.8%. We restored social justice, the recognition of the working man as a prime agent in society, the participation of all not only in sacrifices, but in the fruits of progress created by these sacrifices.

Our fiscal targets will be met, as they were met in the previous two years without deviation from our Convergence Plan.

We have stabilised public debt as a share of GDP at approximately 110%, after a steep rise from 81% in 1990 to 112% in 1993. The deficit of the General Government will be down in 1996 to 7.6% from 9% in 1995.

In contrast with 1993, Greek and international investors' confidence, in the country's fiscal and economic policy is obvious. The inflow of business capital is swelling year by year to the benefit of economic growth. Foreign exchange reserves have reached the record figure of 17 billion US dollars.

The government has made substantial progress in creating a modern and efficient tax system. The change in rules of behaviour is evident. We do not rely only on wage earners to contribute to fiscal restructuring. In a European society all classes ought to share the burdens of the Budget. This is already becoming apparent: The share of wage earners and pensioners in total taxes has fallen from 60% in 1993 to 53.5% in 1995. An immense change in three

years. The tax system has also become more just. The share of indirect taxes in tax revenue has been reduced from 70% in 1993 to 65% today.

We have marked substantial improvements in the organisation and the functioning of the capital markets.

Those from the Opposition who talk of economic deterioration and of economic *cul-de-sacs* are possessed by the syndrome of oppositional irresponsibility. It is not the first time that the Opposition uses the weapon of forecasting catastrophe, despite its repeated contradiction both by developments themselves and by international organisations.

Ladies and Gentlemen,

The special reasons that made the government call an early election are well known. As regards the economy this development will have beneficial results. Within two weeks the pervasive pre-election climate, the campaign of irresponsible promises on the part of the Opposition which will have had destabilised the country were they to extend over the coming 12-month period, will be behind us. The gain of the economy, the benefit to the Greek worker and tax payer will be substantial. This gain will be one more offering of our government to the Greek people, one more addition to the policy of economic development and restructuring which the country requires.

The year 1996 will be the first time in the last six elections, when the logic of the economic electoral cycle will finally be broken and during which economic magnitudes will not deteriorate as a result of elections. The people will not have to fear for pre-election squandering or failures, as in 1993. We cannot overturn every 3 or 4 years the sacrifices of workers. We cannot find ourselves every time at the same starting place, the most problematic and last place in a Europe which is constantly moving forward.

Ladies and Gentlemen,

The Greek economy finds itself today in a peculiar crossroads. It is characterised by especially positive achievements in all fronts. Without

doubt, it can exhibit the best performance for many years, in macroeconomic as well as in development terms. Confirmation of this comes from every objective observer, both inside and outside the country. We have international standing and we can be credible and authoritative interlocutors and negotiators. However, at the same time our country is at the same time on a difficult course, if it is to achieve the targets set by the 15 countries of the European Union,

Our economy today is faced by the necessity to attain even higher progress and achievements, in order to forestal its exclusion from the new European Union. It is not sufficient of proceed at our own pace when the others are going faster. This cannot be achieved without effort. We must, looking ahead, continue in the direction of attaining a delicate balance between growth performance and macroeconomic stabilisation. Today's starting point is favourable, but our target is ambitious and the difficulties in meeting it are challenging.

From joining the EEC in 1981 until today our country has gone through many stages of transition an of pressures. We sustained a cost, but we also drew substantial gains. We are members of a community to which many other countries, Turkey, the ex communist countries, are struggling hard to join. It will be a clear defeat of our country if, we, being inside the community, were to be gradually edged out.

Today the European Union is pursuing Economic and Monetary Union, the realisation of which is placing extra pressure on all members. Failure to face up to this pressure will lead the weaker countries directly in the direction of second and third cycles of degradation.

If we hesitate and dither, cowering in front of the needs of convergence, we will find ourselves, before the end of the century, faced with a cost of transition multiple in size and with serious repercussions for our national foreign policy concerns.

The inflow of community funds, the income of the Greek farmer, investment, the welfare of the country, the course of foreign relations and policy, will all be affected directly by the ability of all of us to succeed or not in the adjustment that is required. We are not prepared to play with these prospects.

We are not prepared to proceed to false promises, which will either be unrealistic and infeasible, or will be negated by other parallel developments and measures, at the same time as they are being conceded.

Economic growth, the restoration of health to public finances, the reduction of inflation and the equal participation in European developments are not the only challenges we face as a country. The second central dilemma that Greek workers and greek society needs to face is the character of society we want to have from now and beyond the year 2000. We live at a time when the unemployed, the young, the disadvantaged in society, the very Welfare State are everywhere under challenge by conservative political forces. We lived through this in 1990-1993, despite the election promises made then by New Democracy.

PASOK , first in 1981, brought the social dimension to politics. We restored it in 1993 despite the difficult situation we inherited after 1989-1993.

We kept our Social Contract and restored social peace, with multiple benefits for all. Between 1993 and 1990, on average 8 million 428 thousand hours were lost due to strikes and social upheavals. In 1994- 1995 the equivalent figure was 558 thousand hours lost. The difference as regards the consequences for investments, production and employment is obvious.

Our society is faced today with a fundamental choice. It can move in the same direction, where the social element will be fused with the economic and will form a critical part of the political element. It can also move in the direction of liberal conservatism, where the social dimension will bear the entire adjustment cost.

For our government, the fusing of the political, economic and social elements is not simply a choice dictated by our principles. We believe firmly that no policy can have a possibility of success if it does not win over society at large. No policy will succeed if it does not wider social groups participate both in its demands and in its results.

Our aim is not only a strong Greece. It is also Greece with a better quality of life, a richer quality of relations between the citizen and the State. A Greece where the mechanisms of the free market will not operate uncontrollably and

indiscriminately to the detriment of society. Market forces will be under control so that their result is beneficial to social forces.

Ladies and Gentlemen,

Two weeks from now the elections that the government has itself requested will be conducted. It is a rule that every September the government reviews its economic record, a review which this year is linked to elections. Our government believes that this record, and especially what happened in the fields of economic and social policy constitute an important contribution to workers, to businessmen, to all those who looked to the future in despair in October 1993. However, we believe that the elections of the 22nd of September must be conducted with our gaze forwards and not backwards. In the final analysis, the people, workers, businessmen choose on the basis of their expectations and their desires for the future, both for themselves and for their children. What New Democracy or PASOK did while they were governing the country counts for less than the prospective they open towards the 21st century.

The Greek citizen is asked to choose that government which at the end of our century will have succeeded to meet successfully the challenges of our foreign policy, to turn the people's sacrifices into a vision and potential, to create a dynamism for growth, to upgrade our institutions, to safeguard social cohesion, to bring forward new principles and to bring Greece to a stronger position in international relations.

These are our targets.

The years which follow demand governing with a vision, with responsibility and with sensitivity for people's problems. We have favourable prospects but we also have much work ahead of us. We need to follow straight course without backtracking.

Today, the lavish doling out of promises is like the signing of cheques on an empty bank account. This activity soon leads their issuer into bankruptcy and their holder to despair. Our government will continue on the road of development, a road that leads to surplus. We will continue on the road of

channelling this surplus to the amelioration of social problems and to investments. The road that leads to fiscal restructuring that makes the tax system more just and more efficient. The road that leads to continuing reductions in inflation and of dependence.

The great dependence of the public sector and of the whole economy on creditors makes the limits of policy very tight. Let us look at reality calmly and with composure. Development policies, social policies, defence policies, foreign policy which depend on borrowing and sink the country in debt are pointless. They negate their own objectives.

Ladies and Gentlemen,

Those here in this hall, as well as all the people watching us from all over Greece want primarily to hear about the policy our government will follow in the economy.

Starting from now, we have to negotiate then new Treaty of the European Union. It will be a difficult negotiation. Our economic record will doubtless affect our bargaining strength.

In the macroeconomic field, the fiscal restructuring, the equilibration of magnitudes and the reduction of debt dependence are primary policy targets. The further de-escalation of inflation by at least 2-2.5 points, the reduction of the State sector as a percentage of GDP by 3.4 percentage points as envisaged in the convergence plan, and the acceleration of GDP growth to 3% per annum are the three basic targets of our macroeconomic policy for 1997.

In 1997 monetary and exchange policies will continue to be primarily geared towards stability and support of counter-inflationary policy. In this way will result suitable conditions for further reductions of interest rates, with a consequent effect on invigoration of investment and of economic activity.

The 1997 budget demands, as previous budgets have done, serious attention. As in previous years this effort will be succesful and will be based on:

- The climate of political stability which will rule after the elections, will enable the execution of the budget without pre-election deviations.
- The drawing of the budget will result from a many-faceted approach which will exploit every potential, such as:
 - i) The reduction of debt servicing costs due to the fall in inflation
 - ii) The containment of current expenditure of the government, which will also be aided by the fall in inflation.
 - iii) The utilisation of private capital for the financing of certain infrastructure projects.
 - iv) The completion of a series of actions and institutions such as Auditing Centres, the State Inspectorate, Economic Police and the Treasury will enable us to deal more effectively with tax evasion and the black economy.
 - v) The widespread effort to streamline the state apparatus and the paring down of waste, without prejudice to the supply of socially useful collective services.
 - vi) The restructuring of public enterprises utilising the provisions of the new law that has been passed.
 - vii) The curtailing of waste and excessive costs and rationalisation of expenditure in the wider public sector.
 - viii) The abolition of socially unjustifiable tax exemptions.
 - ix) The acceleration of economic activity and faster GDP growth which facilitate meeting the convergence targets.
 - x) A careful continuation of the privatisation process.

Meeting our fiscal targets must be combined with a change in the way of operation of the public sector. We will persist with actions to rationalise expenditures and to fight waste. Among other measures, stricter limits on new hirings will be placed as well as tighter preconditions for all kinds of subsidies. At the same time, the recent legal changes regarding the operation of public enterprises will make their management face their responsibilities; they will be forced to operate faster, with greater transparency and more efficiency and with greater sensitivity for the needs of the citizen/consumer. We have already proceeded to an international call of interest for the Managing Director of OTE; this action is one of the most radical changes ever attempted in the management of any public organisation.

Fighting waste is not an end in itself, it is a categorical imperative. Strengthening of Education, of health, protection of the environment and of our cultural heritage, the execution of our investment projects and the upgrading of our national defence capabilities presuppose adequate financing. This financing will result to a large extent by the rationalisation of the operation of the State and especially of current expenditure.

The organisational and functional modernisation of the State remains one of the biggest challenges for our policy. We are implementing a new model in the relations between central authority and the regions, a model which leads to new relations between the citizen and the public. We will continue the historic task of Regional Devolution.

As part of the more rational operation of the public sector, privatisation policy will proceed. Central preoccupation will be the development and growth potential, the reliability of prospective investors, the safeguarding of as many jobs as possible with the parallel institution of social protection measures, We completed this year with great success the privatisation of OTE, the biggest privatisation of a public utility. At the same time we have proceeded with mixed private-public business schemes with private investors for new investment projects. These projects are extremely far-reaching and include the new Spata Airport, the bridge between Rio and Antirrio, the motorway between Stavros and Eleusis. They are the largest example of mixed public-private ventures ever undertaken in Greece.

We aim at an open but cohesive society. a society in which increase in competition, the strengthening of globalisation mechanisms, and the necessary fiscal restructuring do not lead to the abandonment of social protection.

Pursuing this logic, we will not base our stabilisation programme on the reduction of the real value of wages. Our incomes policy will give steady real increases to workers, increases which will not only compensate them for inflation, but will further express their just participation in the improvement of the national income.

Free collective bargaining, in any case, guarantees this result.

In the public sector, our target in a nutshell is : Fewer Hirings. Better pay. We are already putting this into practice. We have recently passed into law international labour treaties concerning collective bargaining in the public sector.

In today's increasing international competitive pressures, our growth strategy moves on three levels: Infrastructure investment- Special policies - Human capital investment.

The realisation of the infrastructure programme leads to better competitiveness prospects for every sector of production, improves the quality of life and provides to the workers, to the young people to the entire human potential of the country the wherewithal for steady employment and high remuneration.

In the two year period 1994-1995 the public contribution to the whole of the Community Support Framework (CSF) rose to approximately one trillion drs. In one year, 1996, CSF funds rising to 965 billion drs will be absorbed, almost as much as was absorbed in total in the two years preceding it. The absorption percentage of the 2nd CSF is estimated to approach in 1996 100 per cent.

These funds were centred in large substantial projects and were not squandered in many small projects of doubtful effectiveness. In the first CSF in 1993 only 14 projects had a total budget exceeding 5 billion drs. In 1996 in the second CSF we are constructing 112 projects with a budget over this figure.

A spectacular revolution is taking place in our country, in transport, communications, energy. New roads have been drawn are being built, harbours, airports that break the, in many cases, centuries-old isolation of areas and tie our country for the first time to a geographically unified area.

The immense importance of this investment programme has made imperative the introduction of important innovative solutions and additions to the country's institutions, with multiple positive side-effects. We have corrected the system of implementing public works and the control of the quality in their execution. We have reformed the system of occupational training, in the aim

of providing knowledge which is demonstrably useful to the workers, the unemployed, the business cadres. We have founded new instruments such as the Unit of Organisation and Management and the Greek Investment Centre. These new institutions will support the rapid utilisation of the CSF and will aid the launching of important investment projects for the benefit of the Greek economy.

The effectiveness of our strategy becomes apparent by its results. Even prior to the unfolding of the full CSF, we have attained an average annual growth rate of 2%, compared to only 0.6% in the period of execution of the 1st CSF. We have achieved a sizeable rise in total employment .

Human capital investment is a central part of our growth policy and is directly linked to employment. We are providing 1.3 trillion drs for human resources through the CSF. We have recently decided and I had the chance a few days ago to present a package of ambitious and innovative measures to combat unemployment, to support the young workers and to enrich their potential.

In important sectors of production, such as agriculture, industry, tourism, financial services we have pursued a strategy using as a key lever investment in physical as well as in human capital, institutional innovations, special development programmes, both regional and company-based, as well as know-how and R&D.

In industry, a main instrument of our policy was the reduction in the cost of finance and better access to credit for investment. The fall in interest rates that was consequent on the reduction of the fiscal deficit has improved profitability and has allowed the undertaking of investment initiatives. In two and a half years, 1994-1996, we have approved of investment incentives totalling 380 billion drs.

The new financial instruments such as leasing, mutual funds, venture capital have been given legal backing and can now function.

For Small and Medium size Enterprises a many-faceted programme of 370 billion drs total size for the period to 1999 is now unfolding. New actions utilise community funds to aid the resilience of SMEs to international competition and to create jobs.

We have proceeded with the settlement of debts to the pension funds, in order to help primarily SMEs on the one hand and to improve the collection mechanisms of the funds on the other. The shift of the PPC towards profitability has enabled us to reduce the price of electricity to one million traders, small industrialists and businessmen.

We will be constantly be reviewing problems that may arise, so that we can proceed to flexible and imaginative solutions with a developed sense of social justice.

In order to support industry and SMEs we decided to strengthen the institution of programme agreements in crucial sectors of the economy. We want competition. On the other hand we also want to support national productive capacity and employment. This is a central aim of every country both inside and outside the EU. We will utilise to the greatest possible extent every leeway that community regulation allow us. The restructuring of international firms, as in the case of Goodyear recently, must be counterbalanced by the launching of new activities, the opening of new vistas.

The negative results that restructuring can lead to are often focused with especial emphasis in areas with limited other opportunities of alternative investment and employment. Government, society as a whole, must stretch its economic resources to ameliorate these negative effects. The weight should be borne more evenly. For this reason we have allowed for additional incentives for declining areas in 14 prefectures. For the same reason we have supported workers in certain special cases of enterprises.

With the public procurement policy which we brought back in 1995, we have managed important cost and expenditure reductions. We did not flinch from taking restructuring measures affecting sections of the market, such as insurance, in order to protect the consumer. Our policy on pharmaceuticals entails the reduction of total expenditure, consumer protection and the support of domestic industry.

The introduction of natural gas in industry in 1997, both in the business and household sectors will be a turning point in the energy and economic scene in our country. Production costs, competitiveness, environmental quality, consumer welfare will all be favourably affected.

In the tourist sector, it is becoming increasingly obvious that initiatives in new directions must be undertaken. The government is pursuing new type of infrastructures, some of which in cooperation with private investors. In order to win the preference of tourists we must improve the quality of services we offer.

The first kind of services to be improved are those of the public infrastructure. Airports, transport networks, as well as the many other kinds of services used by Greek and foreign tourists. The behaviour of each service provider does not affect his own business, but the region and the image of the entire country.

Agriculture is one of the most crucial sectors in our economic policy. In the last 3 years the PASOK governments managed to put into practice an important part of their programme statement, despite problems encountered in specific sectors. Nevertheless, agriculture in the next few years will have to give a battle for survival and for competitive restructuring.

Our policy to support agriculture is centred on projects improving the competitiveness of products, connect each agricultural area better with the rest of Greece and with its international markets.

One third of the total expenditure of the CSF, 2.6 trillion drs, is devoted to the regions of Greece and directly or indirectly to the farmers. The income, the competitiveness, the quality of life of the Greek farmer will be improved by each one of the hundreds of project implemented in every prefecture of the country.

A few days ago, I announced some of the most important pledges for the farmer and to rural areas. We took measures to encourage the settlement of young farmers, to aid investment by farmers, to improve the provision of health and education services in the rural areas, as well as to give security to the senior citizen so that he is no longer beholden to government decisions.

In front of us we have the task of widening our policy towards the Balkans. The Balkans are a region to which we assign a preferential character, given

that in historical, political and economic terms many opportunities for building and deepening relations exist, more than for any other area outside the EU.

Last night, I had the opportunity to refer at length to this matter, as well as to the crucial role of Thessaloniki and of Northern Greece. Our country has every interest to promote stability and total cooperation in the Balkans. In this way it can promote with greater security its role in that zone, but also to strengthen another zone of cooperation of the countries of the Black Sea.

Ladies and Gentlemen,

The course of our economy is marking a tight balance. The policy we have pursued has given results that improved decisively the situation that was delivered to us. However, we are still on a path with many problems. Problems relating to the way we participate in the new European Union. Problems relating to restructuring and our competitive potential, problems with high fiscal deficits, public debt, the fall of inflation, unemployment. Our national preoccupations vis a vis Turkey also demand immediate decisions. All these elements are daily taken into account by our government in pursuing its policies.

The realisation of national priorities constitutes today the most significant demand set by society to the government. Having full appreciation of the problems and using as our compass the triptych "Development - Stability - Social Cohesion" the government is determined to carry on and to bring to a conclusion the difficult task it embarked on three years ago.